

Det, der bestaar.

Sor Guds Ord bestaar evindeligt. (Ej. 40, 8).

Jesus vandrer paa Sæen.

Af J. G. Jinn. (Min's Søndagsblad.)

Om vor Herre Jesus Kristus er der sagt, at han er en Støtte,

„Ikke en, for hvis Stol, der buffes, men for hvis Fod med Fryd der trædes“.

Dg dermed skal vel være sagt, at ydre Høflighedsbetjening, ydre Tilflutning og Anerkendelse er for ham intet, har saare liden Værdi i et Menneskes Forhold til ham. Der kommer intet virkeligt Forhold i Stand mellem Herren og os ad den Vej. Først naar Forholdet bliver et Hjerteforhold, naar Hjertet hos ham søger og finder, hvad det dybest i sig søger og længes efter, først da er det et virkeligt Forhold til Stede mellem ham og os Syndere.

Men dette vil saa atter sige, at et saadant Hjerteforhold kommer ikke i Stand ad ydre Beje, gennem Oplevelser af ydre Art alene, men kun ved at opleve det, der har Betydning for Hjertet.

Et Forhold til Gud i hans Aabenbaring i den ydre, legemlige Verden, f. Eks. i Naturens Verden, kan vel have sin forberedende Betydning for et Menneskes Gudsforhold, men det maa mere til; der maa dybere Oplevelser til, Oplevelser af aandelig Art, om der skal blive et Gudsforhold.

Thi vel er det sandt, at „Herrens Tempel“ er ikke blot

„— der, hvor Lovsang flinger i fulde Toner fra den skrinnes Bryst, hvor man Tak og Pris til Herren bringer, lediaget imult af Orglets dybe Nøst“, men at ogsaa ude i Naturens Verden under

„— de høje, stolte Buer, som rejstes uden Hjælp af Støvet's Haand —“ kan Hjertet føle: „Her er Gud til Stede! Her i hans skønne Tempel vil jeg bede!“

Saa, at „Herrens Tempel“ hvaltes alle Vegne, bag Kirkens Mur som under Himlens Blaa, begrænses ej ved Tid og ej ved Egne —

Dg vel ved jeg, at der kan stige en inderlig Iken og from Taksættelse op i Hjertet, naar

„det lufter mildt i Øst fra Belfig-nernes Hjem“

eller naar

„de fagre Blomster titte til hinanden“ og

„de muntre Jngle kalde paa hver-andre“ —

Men det ved jeg ogsaa, at det Forhold til Gud, som derved kommer i Stand, om det end kan være udpræget af en dybt jøst, ja begejstret Stemning, dog endnu kun er en Stemning og ikke et virkeligt Gudsforhold, og at Herren tidt maa „unddrage sig“, fordi en saadan Stemning ikke gaar dybt nok ned.

Jeg kom til at tænke paa dette ved, hvad Evangeliet i Dag fortæller os, eller rettere ved, hvad der danner Baggrund for dette Evangelium (Matth. 14, 22—33).

Herren havde paa „et øde Sted“ paa underfuld Raade bejvilt „5000 Mand foruden Kvinder og Børn“ med „5 Brød og 2 Fiske“.

Den Aabenbaring af hans Herlighed og Gudsdomsmagt havde fyldt Folket med Begejstring, og i Begejstringens Raus vilde de, som Johanne fortæller det, gøre ham til deres Konge.

Det er vist utvivlsomt, at Disciple-ne ikke var de mindst begejstrede i Følgeføren, ja, jeg tager næppe fejl, naar jeg mener, at den, der tilfubede Jesus kongenavnet højest af dem alle, var Peter, han, der saa ofte gif forrest, og om hvem den følgende Beretning om Vandringen paa Sæen“ jo ogsaa har noget at sige os i den Retning.

Dg netop derfor „medte Jesus Disciple-ne til at stige i Skibet og gaa foran ham til hin Side, medens han lod Stærerne fare“, og han jelo „gif affides op paa et Bjerg for at bede“ — bede, ogsaa for ham, den kære Discipel med de let vatte Føl-leser og det hele stærke Stemnings-liv, og for de andre Venner, at det der var begyndt at leve i deres Hjerte under deres Samliv med Jesus, maatte bevares og udbygges, og deres stærklighed ikke „blusie vidt“, men vokse en Hund og vand Vægt ud af et levende Trostforhold til ham og gennem ham til Faderen i Himlen.

Ja, netop ud af et levende Trostforhold til ham; thi Hjerteforholdet til Herren kommer først der i Stand, hvor Troen bygger fast paa Herrens altid vaagne stærklighed og derfor i barnlig Tillid lever efter hans Ord.

Saad Disciple-ne oplevede i Natten ude paa de oprørte Bølger, skulde netop pege for dem paa dette. — Markus har her en lille Tilføjeelse til Beretningen om Herrens Vandring paa Sæen, som er betydningsfuld.

Han beskriver Begivenheden saadan, at Jesus „saa, at de led Nød idet de roede (thi Sejret var dem imod)“.

Det er Herrens altid vaagne og altid vaagende stærklighed, der selv under Vænen ikke slipper den lille, kammende Disciple-fare af Synne, der her møder dem.

Dg dermed er der sagt til dem og til alle Herrens Disciple: Det er den og ikke Stemningen, vor Tro kan bygge paa.

Saa, Gud ike Tak, den kan der bygges paa, i Liv og i Død, den stærklighed, der „fordrede sig lige til Døden paa Støret“, den stærklighed, der intet Tjeblik, hverken i den høje Glæde under Vænen's Samfund med Faderen eller under den dybe lidelse og Smerte, vigtede og tabte den Menneske-fægt af Sæen, der er i „Fortabelsens Nød“ og ikke kan naa til „Vandets bog Haar“ ved egne kræfter, fordi Søndens Sejr er os imod.

Svor Troen bygger fast paa Herrens stærklighed og lever sig til „nu i Fald og nu i Sæde“ — at „gøre efter hans Ord“, gaa, naar han siger: „Kom!“ — der har man fast Grund under Fødderne, selv der, hvor det naturlige Nje kun ser de vigeude Bølger.

Herrens Mand hjælpe os, som tror paa hans stærklighed og bygger vort Gudsforhold alene dervaa, at vi under den Befendelse af Jesus som „Guds Søn“, der bryder frem af levende Erfarung af hans stærklighed til Syndere, der „er i Nød“, maa, alt som Dagene gaar, mere og mere stille og inderligt sige:

„Saa vil jeg da i denne Tro mit gamle Levnet føre, i den jeg søge vil min No, i den min Gerning gøre.“

Guds Ord. Vor Bibel.

Guds Ord det er vort Arvegods. Det skal vort Afkom's være, Gud gif os i vor Grav den Nøst, Vi holdt det høst i Være. Det er vor Hjælp i Nød, Vor Trost i Liv og Død. D, Gud! Hvor det gaar, Lad dog mens Verden staar Det i vort Øt nedarbejdes.

Man klager over, at vor danske Bibel er fuld af Germanismer. Nu vel, jeg tror ikke, jeg har Forstand til at diskutere den Sag; desuden har jo Bait. J. M. Hansen gifet et Indlæg i den, som jeg fuldt ud tilslammer. Kun kunde jeg ønske at tilføje: Mon ikke Fjælen ligger mere i Hjertene end i Bibelen?

Det er bleven sagt, at naar vi gaar til Kirke uden at faa Udbytte og Betsignelse deraf, er det vist oftere og mere vore Hjerte, der ikke er modtagelige for Ordet, end det er Præstens, Prædikanterens, Skold. Der ligger vist en stor Sandhed i den Udtalelse, — naturligtvis forudsat, at det da er Guds Ord der forkyndes. Men mon det ikke forholder sig paa samme Maade med Læsningen i vor Bibel. Naar vi læser i vor danske Bibelbog og møder Banfeligheder,

eller hvad man nu vil kalde det, mon det saa ikke mere er vore Hjertes Umodtagelighed for Ordet, der voldes Banfelighederne, end det er „Germanismen“ i Bibelen? Ja, J gaar undskyldte, at jeg spørger, jeg vil gerne modtage ærlig Oplysning.

Derom vi for Eks., naar vi aabne vor Bibelbog for at læse i den, med et ærligt og oprigtigt Hjerte opviende et Sul til vor Fader i Himlen, og bad ham om „at lade de sin gode Betsignelse oplyse og vejlede os i Raade for Jesu Skyld“, saa — ja saa tror jeg ikke, at de omtalte „Germanismer“ vilde volde saa stor Banfelighed.

Den Tanke at bede om den Betsignelse's Vejledning i Læsningen af Guds Ord har jeg for mit personlige Vedkommende, en gammel agtet Mand i „D. f. d. ev. l. Kirke“ at takke for, — som jeg aldrig er mig bevidst personligt at have haft den Være eller Glæde at møde — en Mr. Lund, — om jeg mindes ret vistnok Præsterne Lunds gamle Fader. Ved en vis Vejledning fik jeg navnte Mand til mig og bl. a. „væfede mig Guds Betsignelse i Læsningen af Guds Ord, med Væn om den Betsignelse's Oplysning.“

Den Hilsen og det Drifte, indgav mig Tanken om at bede om den Betsignelse's Oplysning og Vejledning, naar jeg aabne min Bibelbog for at læse i den. Derom det bliver offentliggjort, hendes Hilsenen herved videre til andre Betsignelse's, med en hjertelig Tak til den gamle Mr. Lund, som den Gang boede i Minneapolis, Minn., om han er der nu eller ej, det ved jeg ikke.

Gud gif, at Hilsenen og Driftet maatte blive til lige saa megen Betsignelse for andre, som det har været for mig.

En uvævent.

Opør i Vejren.

(Frit fra Eng. ved H. H.)

For ikke længe siden afholdt „Amerikas moderne Skovmand“ (Modern Woodmen of America) deres Marsch i Chicago. Ved dette Møde fik de høje Embedsmænd at igennem en Forskjælf af Bidragene for alle „Woodmen“. De bestjente nemlig, at Forningen umulig i Langden kunde garantere den lovede Assurance efter de Takster, de nu havde. — Men det kan nok være, der er bleven Iro i Vejren trindt over Land og Rige i denne hemmelige Forning. Sagen er jo nok den: De fleste lader sig vel indvilligere i saadanne hemmelige Forninger ved det loffende Tilbud om „billig“ assurance.

Men derom nu ikke nogen særlig materiel Fordel findes der, hvad er der saa at faa i en hemmelig Forning for? Hjælpomhed.

Endvidere skrives: Charles W. Morie, en fremstaaende Frimurer og Banker fra New York, blev dømt til 15 Aars Straf i et af Regeringens Kængler for Misbrug af Bankens Midler for 2 Aar siden. Strafs blev der gjort Henvendelse til Præsident Taft af frimurerne Grunde, at han skulde redde sin Broder — Murer. Denne Henvendelse frebreds vidt over Landet for at samle en Million Underkrifter som en Petition for at faa Mr. Morie ladt løs.

Dutrent ved samme Tid udsendte en Præsteforening følgende patriotiske Resolution gennem Præsiden: Da vi tror, at Mr. Morie, som var dømt til 15 Aars Straf, burde udfri sin Termin haa Kænglets Mure, og da den Petition, som hans Venner har udsendt for at begære hans Venaadning, vilde være Retfærdighedens Overtrædelse, saa udsende vi hermed denne Resolution for gennem en Modpetition at modarbejde hans Løsladelse, før han har udfri den Tid, han dømtes til.

Men — endelig kom Broder Taft ham til Hjælp, og nu forleden fejlede Mr. Morie med Hustru og Søn til Europa.

Præster er hindrede i en Henvendelse til Præsidenten, at han ikke bør forhindre Straffens Udførelse overfor en Frimurer-Forbryder, selv om Præsidenten ved Ed er bun-

den til at „fly til Hjælp“ for en Broder-Murer, som gifer „det store Nødsignal“.

Redaktøren af „Saturday Eve Post“, der helt ignorerer den Vel, som Frimureriet havde i Mr. Morie's Løsladelse, skriver bl. andet: „Venaade Mr. Morie, Banfelighederne, var en menneskevenlig Gerning; men han var ikke i Stand til at faa den, hverken fordi han ikke var en stor Forbrøder, eller han var sig, eller fordi han havde en ufylldig Familie — men fordi hans Forbrødelse var af den fine (gentle) Slags, og han ejede Indflydelse.“

En Metodistprædikanter's Befendelse. — Jeg sluttede mig til „de beunderværdige Føre“ (Odd Fellows) og fandt mig i Selskab med Spiritist, Gudsformagtere og Fæder, hvilke alle havde Jesus som Kristus. Jeg gif ud af Ordenen igen. Men da jeg havde en ophøjet Forestilling om Frimureriet, sluttede jeg mig til en af deres Vøger. Da jeg modtog den første Grad, blev jeg saa rystet ved at høre den ufri-skelige og gudløse Væn, at jeg bad om Lov til at forlade Ordenen; men man fortalte mig saa, at dette kun var under „den gamle Gusholdning“ som Lærling, og at naar jeg først var naaet til den tredje eller Mejergraden, saa vilde jeg være i den „nye Gusholdning“ og da høre Sentymninger nok til Jesus. Jeg blev da; og med Saad om at forlige mig med Ordenen gjorde den „tilbedelsesværdige Mejer“ mig til Kapellan for Vøgen. En Aften, efter at han „frivillig“ havde dræbt en Kandidat, og denne nu saa paa Gulvet, forestillende at være død, som Siran Niff, bad han (Mejeren) mig at holde Væn. Jeg bad som altid i Jesu Navn. Men efter Mødet raftte Meieren mig Webbs „Freemason Monitor“ ligende: Alle Vænerne for „Blue Lodge Masonry“, vil De finde heri. Som du bad i Aften, det er maafe Kristendom, men jeg forlister dig, det er ikke „Blue Lodge Masonry“. Dg han var sikkert rigtig paa det. — Jeg meldte mig da ud af Vøgen.

Bidere skriver han: „Ovis der kan stoles paa Præsiden's Meddelelser — saa er Dr. Hyde, bestjdt for Mord i Kansas City, en Frimurer, tilladt nyt Forhør. Mon nogen tror, han vil blive dømt? Svad vil fri ham? Mureriet! Svad væfede og prøvede paa at fri de Ustjefvøge, som tjængte „Times“ Angriungen i Los Angeles i Luften og dræbte mange Mennesker? Den organiserede Hemmelighedsfuldhed.“

Jeg ved et Mashn.

(Indsendt af S. P.)

Jeg ved et Mashn saa stort og blidt, Som aldrig lufter sit Dje; Jeg kunde lede vel Måle vidt, Aldrig sig løfter mit Blif saa frit Som op imod hans i det høje.

Jeg sender det Dje, jeg aldrig saa, Dg kærtig falder dets Straaler; Alvor og Brede som Lynglind gaa, Wildhed og Fred i dets Døbder staa Med Raade i faldte Staal.

Jeg sender den Nøst, jeg aldrig fornam, Dg som jeg aldrig kan glemme; Den kalder med Vælde min Sjæl til ham, Den knuste mit Hjerte og tog min Skam, Søs ham jeg som Barn har hjemme.

Dg Englenes brede Vingefang Det lufter sig om vort Møde; Jeg ved, han hører min stille Sang, Han sporer min Væn i dens fagte Klang. — Har naar mit Hjerte maa bløde. (Hj. And og Hilsen, men lidt forandret.)

Frit.

Føllefaender for 1912. For at introducere vor Katalog for Bøger, Bøstift, osv., til enhver Læser af dette Blad vil vi lende absolut frit et Eksemplar af vor Katalog for 1912, indeholdende mange Fortællinger og Etiser, derom Se jender os 10 eller flere Bøners Navne og Adresser. J. V. LEACHMAN & SON, Minneapolis, Minn.

LIDT OM DANSKSKOLEN
og
SAND KRISTENDOMS NØDVENDIGHED.

Paa mine Rejser omkring i U. S. A. har jeg talt med mange Børn af danske Forældre, som ikke kan forstaa end sige tale Dansk, og som for øvrigt var fremmede for Kristendom, hvilket jo baade er Synd og Skam, hvorfor det blev mig noget af en Livssag at slaa til Lyd for Religionsskolen — for en Gangs Skyld i Vers — i vort kære Blad „Daaskeren“ — hvis vor kære Redaktør, Rev. A. M. Andersen, tillader.

Derfor min Mening herved jeg sanker, Som den kan formes i Rimetanker:
Lad alle Børn af den danske Æt,
Dog lære det danske Sprog ret;
Thi ellers man skal faa at se,
Hvad her i Amerika hurtigt vil ske:
Det danske Sprog vil Landet forlade,
Hvilket bliver vort Folk til megen Skade
Thi saa danske Gudstjenester forsvinder
Og vi har kun tilbage kære Minder
Om danske Prædikener og Salmesang,
Da Menigheden sang af indre Trang
Til Orgelets brusende Toner,
Sin Tak til vor kære Forsoner
Det ej maa ske, det er soleklart.
For troende Danske det blev meget svart.
Om Sproget forsvandt som Sne for Solen,
Omkom som nogle paa Vej til Polen.
Hvis ej vor Tro vi passer paa,
Kan hændte det gaar os ligesaa.
Men er det ved muligt? spørger du,
Med os her i Amerika? Hør nu:
Hvad er ej sket i Korinth og Rom,
Som Paulus lovprieste for Kristendom?
Den er der forsvundet som andre Steder,
Hvor man ej ret vor Gud tilbeder,
Og ej er udholdende som „Ebbe og Flod“,
Med Modersmaal og Troens Mod!
Men vort Folks Fremtid beror vist paa
Os selv og vore kære Pøder smaa,
Hvorfor jeg i Ærbødighed vil fremføre,
Hvad vi bør for disse gøre:
Vi burde sikkert med Fynd og Klem
Tale Modersmaalet hver Dag med dem
Samt lade dem til dansk Skole gaa
Hver Sommer, medens engelske stille staa.
Til at undervise dem anbefales en Præst;

Alberta Farm-Land.
Vi har Tusinder af Acres af udmærket Jord, dyrket og udyrket, til Priser, varierende fra \$17.50 pr. Acre og højere. I Trakter efter Køberens Ønske.
Vi forhandler ligeledes Calgary Grundejendom.
Korrespondance ønskes og udbedes paa engelsk.
(Reference: Imperial Bank of Canada.)
PINKHAM & MACLEOD.
117 A, 8th Ave. West, (Box 1287), Calgary, Alberta, Canada.

ALBERTA LAND I LETHBRIDGE DISTRIKTET
Rig Jord for Agerbrug i „Det sidste store Væsten“ fra \$15 pr. Acre og højere. „The International Dry Farming Congress“, som skal afholdes i Lethbridge i Oktober, vil give Dem en god Lejlighed til at besøge dette Distrikt, hvis De ikke kan komme før. — Korrespondance udbedes paa engelsk. Oplysninger sendes gerne.
H. J. H. SKEITH,
Lethbridge, Alberta, Canada.

SWIFT CURRENT, SASKATCHEWAN, CANADA.
er det vestlige Canadas Have. Det er Hjemmet for den mindre bemidlede Mand. Dyrket og uopdyrket Land til lave Priser og lette Vilkaar. Oplysninger sendes gerne. Skriv, paa engelsk, efter trykte Pamfletter. Vi referer til Canadian, Union eller Ottawa Banker.
ZELLER LAND COMPANY.
Swift Current, Saskatchewan, Canada.

Land for Salg i Alberta.
Vi har 150,000 Acres udmærket Farmland for Salg i Alberta, Canada. Vor Omsetning er af de største i denne Provin. Skriv, paa engelsk, efter litteratur o. s. v. til
Alberta British Columbia Land Co., Ltd.
D. L. KIMBALL, Gen Manager,
Lethbridge, Alberta, Canada.

FORT GEORGE er det geografiske Midtpunkt i Britisk Columbia, har 1,000 Mil af indlandsk Søfart, og er Divisionsskærpunktet for Grand Trunk Pacific Ry.
Det er Pladsen, hvor man kan blive blandt de første og faa en Byggeplads billig, som i Ostens største Byer for 25 og 30 Aar siden.
FORT GEORGE vil blive en af de største Indlands-Byer i British Columbia, med Millioner Acres af godt Farmland og sin Rigdom af Mineralier og Tømmer. Seks Jernbaner bygges nu i Midten af British Columbia, alle ledende hen imod Fort George, paa Grund af dens Beliggenhed. Denne By vil vokse hurtig i de næste 2 eller 3 Aar.
Vi forhandler ligeledes HAZELTON paa Grand Trunk Pacific. Køb nu, medens Byggenladsene er billige.
Skriv, paa engelsk, efter Oplysninger. Vi leverer Pamfletter og Litteratur frit.
FORT GEORGE AND FRASER VALLEY LAND CO., LTD.
Kapital \$300,000
Hoved-Kontor: 790 First St., Edmonton, Alta., Canada.
Branch-Kontor: 332—8th Ave E, Calgary, Alta., Canada.

H. H. Hanson & Co., Ltd.,
FØRSTE KLASSES „INVESTMENTS“
GODT FARMLAND OG BY-EJENDOMME.
(Korrespondance udbedes paa engelsk.)
A. H. HANSON & CO., LIMITED,
SASKATOON, SASK., CANADA.

20,000 ACRES AF BEDSTE HVEDELAND I SASKATCHEWAN.
Vi ejer 20,000 Acres af det bedste Hvedeland i Saskatchewan, som sælges fra \$20 pr. Acre og højere paa lette Vilkaar. Vi køber og sælger
Byejendomme i Moose Jaw og Swift Current.
For Priser og Vilkaar skriv, paa skandinavisk eller engelsk, til:
REILLY & SONSTENES.
Room 2, Moose Jaw Chambers, Moose Jaw, Sask., Canada.